

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

9. januar 2022

NEDELJA	JEZUSOV KRST
09.01.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Blanko Ocvirk, 30. dan 10.00 za +Franca in Jožefo Šuperger, obl.
Ponedeljek	Gregor Niški
10.01.	18.00 za +Marijo Ograjensšek, obl.
Torek	Pavlin Oglejski
11.01.	18.00 za +Ivana in Anico Čakš
Sreda	Tatjana
12.01.	18.00 za +Silva Drev
Četrtek	Hilarij
13.01.	8.00 na Pernovem za rajne
Petek	Odon, prior v Jurkloštru
14.01.	18.00 za +Romana Cvikl
Sobota	- prva sobota
15.01.	8.00 za +Jožeta Podpečan
NEDELJA	2. MED LETOM
16.01.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Vinka, Nežo in Milana Štefančič 10.00 za rajne Blazinšek-Jelen

JEZUSOV KRST

Evangelij

OČE PRIČUJE O SINU

Iz svetega evangelija po Luku

Tisti čas je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija. Janez pa je vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovih sandal; on vas bo krstil s Svetim Duhom in ognjem. Ko je vse ljudstvo prejelo krst in je bil tudi Jezus krščen ter je molil, se je odprlo nebo. Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob in zaslišal se je glas iz neba: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

OBNOVI KRSTNO MILOST

Za vse, kar v življenju prejmemo, velja: kolikor več truda nas stane, toliko bolj znamo to ceniti. Vrednosti krsta, s katerim smo prejeli milost Božjega otroštva, se premalo zavedamo in ga ne znamo ceniti. Večina od nas je ta zakrament namreč prejela v prvih mesecih, tednih ali celo prvih dneh svojega življenja. Dar nam je bil položen praktično v zibelko. Brez naših zaslug nas je povezal z Bogom in drugimi krščenimi

ljudmi z vezmi, ki so tesnejše kot krvne vezi družinskih članov. Ko odrastemo ter kot ljudje in kot kristjani dozorimo, moramo ta dar zavestno bogatiti s tem, da sprejmemo nase tiste obveznosti, ki so jih ob krstu namesto nas sprejeli starši in botri.

V prvih krščanskih stoletjih kristjani od svoje pripadnosti Kristusu niso mogli pričakovati drugega kot preganjanje, mučenje in smrt. Takrat je bilo treba biti kristjan, Kristusov učenec, z dušo in s telesom, ves in brez pridržka. Na krst so se pripravljali odrasli s pripravo, ki se je imenovala katehumenat in je trajala po dve leti ali tudi dlje. Šele potem, ko se je krstni kandidat izkazal za poštenega, zanesljivega človeka, je bil vključen v ožjo pripravo. Ta je potekala ves postni čas in se je zaključila s krstom na velikonočno vigilijo. Krst je ponavadi podeljeval škof, in sicer s potapljanjem, da so izkustveno doživljali nauk apostola Pavla: »Kakor ste bili s Kristusom pokopani v smrt, tako ste z njim vstali k novemu življenju.« Novokrščenci so si prizadevali živeti, »kot se s podobi za poklic, h kateremu so bili poklicani«.

Ob letošnjem prazniku Jezusovega krsta se spomnimo svojega krsta. S tem zakramentom smo bili vcepljeni v Kristusa kot mladike na trto, vzdani smo bili kot živi kamni v duhovno stavbo, ki se imenuje Cerkev. Kako je lahko stavba žlahtna, če je gradbeni material slab? Za trdnost ali solidnost stavbe je pomembna vsaka opeka, vsak kamen.

Naj v nas zaživi milost svetega krsta, da bomo trdno gradivo za Božjo stavbo –kot solidni ljudje in kot dosledni kristjani – v družbi in v Cerkvi.

ZAKAJ KRSTNA VODA?

V vseh verstvih in v vseh kulturah ima voda moč očiščevanja in prenavljanja. Krstna voda nas očiščuje napak preteklosti in nas prenavlja, da bi mogli živeti kot novi ljudje.

To lažje razume odrasel človek, ki je oblit z vodo, kot pa otrok. Česa naj bi bil očiščen otrok, ki še ni grešil? Tradicionalni nauk Cerkve je, da je otrok očiščen izvirnega greha. Danes bi bilo mogoče to pojasniti na bolj sodoben način: otrok je izvzet iz okolja, v katero ga je postavila usoda. Vse, kar obremenjuje otroka, začeni z dednimi dejavniki, pa vse do duhovnega ozračja v družini, ki je pogojeno z izkušnjami iz otroštva staršev in starih staršev, je »izmito« s krstom.

Seveda se to ne zgodi kot po neki čarovniji: ne moremo govoriti, da se vsi duševni zapleti preprosto razpletejo s krstnim oblivanjem. Prav tako pa si ne moremo predstavljati, da je voda, ki je oblila glavo otroka, zagotovilo, da se v njem ne bo ponavljala usoda njegovih staršev in starih staršev. Vsekakor pa mu to daje možnost, da začne novo življenje.

V krstu slavimo novo rojstvo. Otrok ni obremenjen s preteklostjo, temveč je odprt za novost, ki jo hoče Bog uresničiti po njem. Ne bodo ga zaznamovale temne sence družinske preteklosti, Božji angel ga bo, kljub bremenom družinske dediščine, vodil v svobodo in življenje. Na mestu je tudi misel, da voda odplakne vse motnje, ki jih povzročamo otroku s svojimi dvomi in skrbmi.

Krstna voda hoče očistiti človeka vsega, kar bi moglo zamegliti neponovljivo Božjo podobo, ki se razodeva v njem.

Po: A. Grün, Krst, slavje življenja